

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по три брой.
Цена му е на год. 3 ф. на по год. 1 ф. 50 н.

Брой 36.

У Новоме Саду, 31. Децембра 1862.

Год. V.

Библичне приповѣдке

у библичнимъ рѣчма.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ.

37. Погребъ Ісусовъ.

(Мат. 27, 57—66; Марк. 15, 42—47; Лук. 23, 50—56; Иоан. 19, 31—42.)

А Іудеи, будући да е быо Петакъ, да не остану тѣлеса на крсту у суботу, ерѣ быяше великій данъ та субота, молише Пилата, да имъ пребію голѣни, пакъ да ихъ скину. И дођу войвици на пребію првоме голѣни, и другоме, што съ нѣмъ бѣше распетъ. А кадъ дођу на Ісуса, и виде га да е већ умрѣо, не пребію му голѣни; него еданъ одъ войника, копльмъ ребра му прободѣ, и одма изиђе крвь и вода.

И кадъ бы већ касно у вече дође Іосифъ изъ Ариматеа, благообразанъ (поштенъ) савѣтникъ, човѣкъ добаръ и праведанъ, кои и самъ чекаше царства Божиѣга; па се усуди ући къ Пилату и замоли тѣло Ісусово. А Пилатъ се зачуди, да е већ умрѣо, и дозове капетана па га упыта: „Е ли већ умрѣо?“ И кадъ дозна одъ капетана, даде тѣло Іосифу. И купи Іосифъ па га скине съ крста. А дође и Никодимъ, кои е пре долазѣо къ Ісусу ноћу, и донесе до столитрій смѣсе смирнене и алойне: И узму тѣло Ісусово, па га обавѣю покровомъ съ мирисима, као што е обичай у Іудея саранѣвати. А бѣше на мѣсту, гдѣ е Ісусъ распетъ быо, вртъ, и у врту гробъ новъ, когъ е Іосифъ быо у камену извѣкао, и у комъ никадъ нѣтко положенъ нѣе быо. Тако даде ту, збогъ петка юдейскогъ положише Ісуса, ерѣ гробъ бѣше близу. И Іосифъ навали каменъ надъ врата гроба. А Марія Магдалина и Марія Іосіева гледаше, гдѣ Ісуса полагаху.

У сутрашній данъ, што е после петка, сакупе се прво-свештеници и фарисеи кодъ Пилата говорѣћи: „Господине! съ-

писмо се да е онај лажа, докъ е јошть живъ быо, рекао: После три дана љу устати. — — — — Зато заповѣди да се утврди гробъ до трећегга дана; да какогодъ недођу ученици нѣгови нођу, и да га не украду, а народу нерекну: устао е изъ мртвыхъ; те ће последня превара быти гора одъ прве!“ Пилать имъ рекне: „Имате стражу, па идите и утврдите, како знате!“

А они отиду, па утврде гробъ съ стражомъ и запечате каменъ.

38. Вакрессеніе Христово.

(Мат. 28, 1—8; Марк. 16, 1—8; Лук. 24, 1—12; 1—12; Иоан. 20, 1—10.)

На освитакъ првога дана одъ суботе (у неделю) земля се затресе врло; еръ анђео Господній сиће съ неба, и приступив одвали каменъ одъ врата и сѣђаше на нѣму, а лице нѣгово быяше као муня, а одѣло као снѣгъ бѣло. И одъ страха нѣговогъ уздркташе стражари, и посташе као мртви. А Марія Магдалина, и Марія Яковлѣва и Саломія купе мирисе да дођу и да помажу Исуса. И врло рано дођу на гробъ кадъ сунце излазаше, и говораху међу собомъ: „Ко ће намъ одвалити каменъ одъ врата гробныхъ. И кадъ погледаю, виде да каменъ бѣше одвалѣнъ; а быо е врло великій. И кадъ уђу у гробъ, виде младица обучена у бѣлу хальину и седећа съ десне стране, па се уплаше. А онъ имъ рекне: „Неплашите се Вы тражите Исуса Назарянина распетого; онъ е устао, нѣ овдѣ, ево мѣсто гдѣ га положише. Него идите, речите ученицима нѣговима и Петру, да ће Онъ пре васъ отићи у Галилею, тамо ћете га видити, као што вамъ е казао.“ И оне изиђу, па побѣгну одъ гроба, а ухватило ихъ бѣше дрктанъ и страхъ, и никоме ништа нерекосе, еръ се бояху.

А Марія Магдалина отрчи и дође къ Симону Петру и къ другоме ученику, кога Исусъ любляше, па имъ рекне: „Узеште Господа изъ гроба, и неznamъ гдѣ га положише!“ И изиђе Петаръ и другій ученикъ, и пођу къ гробу. А трчаху оба засадо, и другій ученикъ трчаше брже одъ Петра, и дође пре ка гробу. И надвиривши се, види гдѣ хальине саме леже, али неуђе. А дође и Симонъ Петаръ за нѣмъ, па уђе у гробъ, и

нагнувши се, видіо гди лежи само платно и врати се чудећи се у себи шта се догодило, уђе у гробъ и видяше, да леже само пелене, и да убрусь кои баше на глави нѣговой не лежи е пеленама, но особито савиенъ на другомъ мѣсту. Онда уђе и другій ученикъ, кой а првый дошао к' гробу, и видяше и вѣроваше. Они іошъ из писама нису разумѣти могли, да ће онъ воскреснути изъ мртвыхъ. Садъ се врате опет ученици заедно.

39. Исусъ се явля женама Мироносицама.

(Мат. 28, 8—15; Іоан 20, 11—17.)

Марія стояше наполю кодъ гроба плачући. И кадъ пла-
каше надвири се на гробъ, и види два анѣла у бѣлымъ хал-
лиама, гдѣ сѣде, еданъ чело главе, а другій чело ногу, гдѣ
е было лежало тѣло Исусово. И рекоше іой они: Жено, што
е плачешъ? „Што су узели Господа моего, па неznamъ гдѣ су
га положили. И кадъ ово рекне окрене се натрагъ, и види
Исуса гдѣ стои, а ніе знала да е Исусъ. Исусъ іой рекне:
„Жено, што плачешъ? кога тражишъ?“ А она мислећи да е
вртаръ, рекне му: „Господине, ако си га ти узео, кажи ми
гдѣ си га метуо, па љу га я узети!“ Исусъ іой рекне: „Ма-
рио!“ А она обазревши се рекне: „Равини! кое значи, учи-
телю!“ Исусъ іой рекне: „Не дохватай се до мене еръ іоштъ
нисамъ отишао къ отцу моме, него иди къ браћи моіой, и
кажи имъ: да се враћамъ къ Отцу моме, и Отцу вашемъ, и
Богу моме и Богу вашемъ.“

И кадъ оне (Марія Магдалина, Марія Іаковљѣва, Іоанна и
Саломіа) иѣху да яве ученицима, гле, срете ихъ Исусе гово-
рећи: „Радуйте се!“ А оне приступе, ухватите се за ноге нѣ-
гове и поклоне Му се. Исусъ имъ рекне: „Небойте се! идите
те явите браћи моіой, нека иду у Галилею, тамо ће ме
видити!“

А кадъ иѣху, гле, нѣки одъ стражара дођу у градъ и
яве првосвештеницима све што се догодило, а ови саставши се
са старѣшинама савѣтъ учине, па даду войницима доволно
сребрняка, говорећи: „Кажите, да су ученици нѣгови дошли
нобу, па украли Га, докъ смо ми спавали. И ако то чуе на-

челникъ, мы ћемо нѣга умирити, и начинити да вама ништа nebude. А они узму новце, па учине, као што су научени были. И разгласи се ова рѣчь међу Јудеима, до овога дана.

40. Исусъ се явля ученицима на путу у Емауcъ.

(Лук. 24, 13—35.)

Двоица одъ нѣхъ (одъ ученика Исусовыхъ) иђаху тай данъ у село, кое е одстояло одъ Јерусалима 60 станица, и звало се Емауcъ, и они бесѣдоваху међу собом о свима овимъ догађаима. И кадъ бесѣдоваху и запыткиваху еданъ другога, и самъ Исусъ приближи се и иђаше с' нѣима. А очи имъ се држаху, да га непознаху. А онъ имъ рекне: „Какве су то рѣчи, о којима се разговарате међу собомъ, и што сте невесели.“ А еданъ по имену Клеопа одговарајући рекне му: „Заръ си ты еданъ странаць у Јерусалиму, па ниси сазнао, што е было у нѣму овихъ дана?“ Исусъ имъ рекне: „Шта?“ А они му рекоше: „За Исуса Назарянина, кои е био човѣкъ пророкъ силанъ дѣломъ и рѣчма предъ Богомъ и предъ свима людма; како га предадоше првосвештеници, те бы осуђенъ на смртъ, и разапеше га! А мы се надасмо, да е то онай, кои ће избавити Израиля; али сврхъ свега тога, ово е данасъ трећий данъ одкако е све то было.“

„Па уплашише насъ и жене нѣке између насъ, кое су были рано кодъ гроба, и ненашавши тѣла нѣговога, дођоше говорећи, да су имъ се и анђели явили, кои веле да е онъ живъ. И нѣки између насъ идоше ка гробу, и нађоше тако, као што и жене казаше, али нѣга самог невидише!“

Исусъ имъ рекне: „О ви неразумни, и спори срдцемъ за вѣрованъ свега што говорише пророци; нѣ ли то требало да Христосъ претрпи, па да уђе у славу свою!“ И почевши одъ Мойсея и одъ свию пророка, казиваше имъ изъ свию писанія, што е за Нѣга предсказано.

И приближе се къ селу, у кое иђаху, а онъ се чиняше као да хоће далъ да иде. И они га нуђаху говорећи: Сврати се с' нама еръ ће и тако вече да буде, и данъ се већ преклоню. И уђе с' нѣима да се ту сврати. А кадъ се намѣсти съ нѣима за трпезу, узме хлѣбъ, па га благослови, и прело-

живши га, даде њима. А њима се отворише очи, и познаше Га. И онъ постаде њима невидимъ. (Нису га више видели; нестало га е одатле.)

И они међу собомъ рекоше: „Ние ли у нама горѣло срдце наше, кадъ намъ онъ говораше на путу, и како намъ казиваше (толковаше) писанія!“

И устану тай часъ, па се врате у Јерусалимъ; и нађу сакупљѣну еданајсторицу, и бывше с' њима, кои говорашу: „Заиста е устао Господъ и явио се Симону.“

И они приповѣде, шта се сбывло на путу, и како га упознаше, кадъ е хлѣбъ преламао.

41. Исусъ се явля другима ученицима. Томино невѣрје.

(Лук. 24, 36—49; Иоан 20, 19—29.)

А кадъ бы касно у вече у онај истый данъ (у неделю), и врата, идѣ субыли ученици његови сакупљѣни, быяху затворена збогъ страха одъ Іудея; дође Исусъ и стане на среду, и рекне имъ: „Миръ вамъ!“

А они се уплашише, и застрашени будући, мышляху да виде духа. И рекне имъ Исусъ: „Шта сте смуѣнъ, и зашто такове мысли улазе у срдца ваша? Видите руке мое и ноге мое; я самъ башъ самъ; опипайте ме и видите; ерѣ духъ тѣла и костію нема, као што видите да я имамъ!“ И кадъ ово рекне, а онъ имъ покаже руке и ноге и ребра своя. Онда се ученици обрадоваше, што видеше Господа. А докъ они јоштъ невѣроваху одъ радости и чуђаху се, рекне имъ Исусъ: Имате ли овдѣ што за јео? А они му даду комадъ печене рибе, и пчелиногъ саѣа. И онъ узме, па е предъ њима ео. Тада имъ опетъ рекне Исусъ: „Миръ вамъ! Као што е отацъ мене послао, тако и я шалѣмъ васъ.“ И кадъ ово рекне, а онъ дуне, и каже имъ: „Примите Духъ Светый! Коима опростите грѣхе, опростиће имъ се, а којима задржите, задржаће имъ се.“

А Тома, названый Близанацъ, еданъ одъ дванајсторице, небѣше онда ту съ њима кадъ дође Исусъ. И говорише му други ученици: „Видели смо Господа!“ А онъ имъ рече: „Докъ невидимъ на рукама Његовымъ ране одъ клина, и не-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

метнемъ прста мога у ране одъ клина, и неметнемъ руку мою у ребра нѣгова, неѹ вѣровати.“

И после осамъ дана, опетъ быяху ученици нѣгови унутри и Тома съ нѣима. Дочимъ врата бяху затворена, дође Исусъ, и стане посред' нѣихъ, и рекне имъ: „Миръ вамъ!“ По томъ рекне Томи: „Пружи прстъ твой овамо, па види руке моѣ; и пружи руку твою, те метни у ребра моя, па небуди невѣранъ, но вѣранъ!“ И одговори Тома и рекне: „Господъ мой и Богъ мой!“ Исусъ му рекне: „Кадъ си ме видіо, вѣровао си; блажени, кои невидише па вѣроваше.“

42. Исусъ на мору Тиверіадскомъ.

(Іоан. 21, 1—19.)

После тога явіо се опетъ Исусъ Ученицима своима на мору Тиверіадскомъ, а явіо се овако: Бяху заедно Симонъ Петаръ и Тома прозваный Близанацъ, и Натанаилъ изъ Кане Галилейске, и сынови Зеведеови, и друга двоица одъ ученика нѣговыхъ. Симонъ Петаръ рече имъ: Идемъ да ловимъ рибу. А они му рекну: Идемo и мы съ тобомъ. Тада изиђу, и одма сѣдну у лађу, и ту ноћ неухвате ништа. А кадъ бы у ютру Исусъ стане на брѣгу, а ученици непознаше да е Исусъ. А Исусъ имъ рекне: „Дѣцо! имате ли што за ело?“ Одговоре му: „Немамо.“ И Онъ имъ рекне: „Баците мрежу с' десне стране лађе, па ћете наћи!“ А они баце, и већ е негогаху извуђизбог многе рибе. Ученик пак онай, коєга Исусъ любляше рекне Петру: „То е Господъ!“ А Симонъ Петаръ кадъ чуе да е Господъ, опаше се прегачицомъ, еръ е быо нагъ, и баци се у море, а други ученици на лађици дођу, еръ нису были далеко одъ землѣ, но као на двѣ стотине лаката, вукући мрежу риба. Кадъ излѣзу на земљу, а они виде оганъ наложенъ, и на нѣму рибу и хлѣбъ. Исусъ имъ рекне: „Принесите од риба, што сте садъ ухватили.“ А Симонъ Петаръ уђе, и извуче мрежу на земљу, пуну великихъ риба сто и петдесетъ и три; и премда ихъ толико бѣше, инакъ се нераздере мрежа. Исусъ имъ рекне: „Ходите, обѣдуйте.“ А ни еданъ одъ ученика несмѣде да га запыта: „Ко си ты?“ знајући да е Господъ. А дође и Исусъ и узме хлѣбъ и даде

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

www.univ.rs

имъ, и рибу такође. Ово се већ трећий путъ явю Исусъ ученицима своима, пошто е устао изъ мртвыхъ.

А кадъ обѣдоваше, рекне Исусъ Симону Петру: „Симоне Іонинъ! любишь ли ме веѣма него ови?“ А онъ му рекне: „Да, Господе, Ты знашь да те любимъ.“ Исусъ му рекне: „Паси яганъце мое!“

И рекне по другій путъ: „Симоне Іонинъ! любишь ли ме?“ А онъ му рекне: „Да Господе, Ты знашь да те любимъ!“ Исусъ му рекне: „Паси овце мое!“

И рекне му по трећий путъ: „Симоне Іонинъ! любишь ли ме?“ А Петаръ сѣ ожалости, што му рече по трећий путъ: Любишь ли ме; па му рекне: „Господе, Ты све знашь, ты знадешъ, да те я любимъ.“ Исусъ му рекне: „Паси овце мое! Заиста, заиста ти кажемъ, кадъ си быо младъ, опасивао си се самъ, и ходю си кудъ си хтео; а кадъ остаришь, поидиши ѣнешъ руке твое, па ће те други опасати, и водити кудъ неѣнешъ!“ А ово рече показуюѣи коіом ће смрѣу Петаръ прославити Бога. И кадъ ово рече, каза му: „Хайде за мною.“

43. Вознесеніе Спасово.

(Мат. 28, 18—20; Марка, 15, Лук. 24, 50—53; Дѣянія Апостолска, гл. 1.)

Єданаѣсторѣца ученика идоше у Галилею у гору, куда имъ заповѣди Исусъ. И када га видише, поклонѣше му се, а нѣки одъ њихъ посумняше се. И приступивши Исусъ рече имъ говореѣи: „Даде ми се свака властъ, на небу и на земљи. Идите дакле, научите све народе, и крстите ихъ у име Отца и Сына, и Светога Духа, па учите ихъ да држе све што самъ вамъ заповѣдао, и ево я самъ съ вама у све дане, до свршетка вѣка Аминъ.“

И када ихъ сакупи, заповѣди имъ да неиду изъ Іерусалима, него да чекю обеѣанъ Отчино, кое чусте — рече — одъ мене. Єръ е Іоанъ крѣтіо водомъ, а вы ѣете се крстити Духомъ Светымъ не дуго после овыхъ дана. А они онда кои заедно быяху, пытаху га: Господе, хоѣнешъ ли ове године поидиши царство Израилѣво? А онъ имъ рече: „Ніе ваше знати времена и лѣта, што Отаць задржа у своіой власти; него ѣете примити силу кадъ Светый Духъ сиѣ на васъ, и быт-

WWW.UNLIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

ѣте ми свѣдоци у Иерусалиму, и у свой Юдеи и Самаріи, и чакъ до последныхъ предѣла землѣ.“

И изведе ихъ наполю до Витаніе, и подигнувъ руке благослови ихъ, и кадъ ихъ благосиляше одступи одъ нихъ и узношаше се на небо, и однесе га облакъ изъ очію нѣховихъ; и узнесе се на небо и сѣде Богу съ десне стране.

И кадъ гледаху за нѣмъ, гдѣ иде на небо, гле, два човѣка стану предъ нѣи у бѣлымъ халыинама, па имъ рекну: „Люди Галилейци! што стоите и гледате на небо? Овай Исусъ, кои се одъ васъ узнесе на небо, такоисто ѣе опеть доћи, као што га видисте да иде на небо!“

Тада се врате апостоли у Иерусалимъ са горе, коя се зове Маслична. И кадъ уђу попру се у горницу, гдѣ пребываху: Петаръ и Яковъ, и Іоанъ и Андрей, Филипъ и Тома, Вартоломей и Матей, Яковъ Алѣеовъ и Симонъ Зилотъ, и Юда Яковлѣвъ. Ови сви быяху единомушно еднако на молитви, и у моленю са женама (мировосицама) и съ Маріомъ Матеромъ Исусовомъ, и съ браћомъ нѣговомъ.

И у те дане устане Петаръ и рекне: (а было е ту народа заедно око сто и двадесетъ имена): „Люди и браћо, валяло е да се изврши оно писаніе, што е предсказао Духъ Светый на Давидова уста за Юду, кои е быо вођа оныхъ што ухватише Исуса.

„Валя дакле, одъ овыхъ людій, кои су были с' нама за све време, како међу насъ дође и отиде Господъ, почевши одъ крштена Іоановогъ, па до дана кадъ се узнесао одъ насъ, да буде свѣдокъ воскресенія нѣгова еданъ одъ овыхъ.“

И поставише двоицу Іосифа прозваного Варсаву, кои названъ бѣше Іустъ, и Матію. И помоливши се Богу рекоше: „Ты Господе, кои познаешъ срдца свію! Покажи еднога одъ ове двоице, кога си изабрао, да прими део ове службе и апостолства изъ кога испаде Юда!“ И дадоше имъ коцке, и паде коцка на Матію, и онъ бы приборянь къ еданаисторици апостола.

44. Силазакъ Св. Духа.

(Дѣян. гл. 2.)

Кадъ се свршиваху дани Педесетнице, быяху сви Апостоли единомушно заедно. И уеданпутъ бы шуштанъ съ неба

као дуванъ бурнога вѣтра, и напуни сву кућу, гдѣ сѣђаху, и показаше имъ се раздѣлѣни езици као огњени, и сѣде по еданъ на свакоме одъ њихъ. И напунише се сви Духа Светогъ, и стадоше говорити другимъ езицима, као што имъ Духъ даваше да говоре. А у Јерусалиму живляху Јудеи люди побожни изъ свако-якихъ народа подъ небомъ. А кадъ се ово разгласи, скупи се народъ и смете се; еръ свакій одъ њихъ слушаше гдѣ они говоре његовымъ езыкомъ. И дивляху се и чуђаху се говорећи еданъ другомъ: „Нису ли сви ови Галилейци па како мы чуемо свакій свой езыкъ у коме смо се родили. Сви чуемо гдѣ они казую нашимъ езицима велика дѣла Божія!“

И дивляху се сви, и немогаху докучити шта е то и говораху еданъ другоме: Шта ће то бити? А други се ругаху говорећи: они су „пуни вина!“

А Петаръ стане са еданајсторицомъ, и подигне гласъ свой па имъ рекне: „Люди Юдейци и вы сви кои живите у Јерусалиму! Нису ови пияни, као што вы мыслите. Еръ е текъ трећій часъ дана; него е то оно, што е казао Пророкъ Јоилъ: „И бытѣе у последнѣ дане, говори Господъ, излићу одъ Духа моего на свако тѣло, — и свакій ће се спасти кои призове име Господнѣ.“ Люди Израилъци! послушайте рѣчи ове: Исуса Назарянина, Мужа одъ Бога засвѣдочена међу вами силама и чудесима и знацима кое учини Богъ преко њга међу вама, као што и сами знате; вы ухватисте, приковасте и убисте; овога Исуса Богъ васкрее изъ мртвыхъ, чему смо мы сви свѣдоци. Тврдо дакле нека знаде цѣо домъ Израилѣвъ, да е Богъ Исуса овога, когъ вы разапесте, учинио и Господомъ, и своимъ Христомъ!“

А кадъ они то чую, разжале се срдцемъ, па рекну Петру и осталимъ Апостолима: „Шта ћемо дакле чинити?“ А Петаръ имъ рекне: „Покайте се и нека се свакій одъ васъ крети у име Исуса Христа на опроштенѣ грѣхова, па ћете примити Даръ Духа Светога; еръ е обећанѣ за васъ и за дѣцу вашу и за све дальне, кое ће годъ дозвати Господъ Богъ нашъ!“

Кои дакле радо примише рѣчь њгову, крестеше се, и пристаде у тај данъ (к' науци Христовой) около три хиляде душа.

И осташе еднako у науци Апостолекой, и у заедници и у ломленю хлѣба и у молитвама. А сви кои вѣроваше, быяху заедно, и имаху све заедничко; и течевину и иманѣ продаваху, и даваху свима, што ко потребоваше. И свакій данъ

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

бяху заедно единомушно у цркви, и ломляху хлѣбъ по домовима, и примаху рану у радости и у простоти срѣца, хвалећи Бога, и имаюћи милость у своју людій. А господъ при-
 додаваше свакій данъ Обштини овой оне кои се спасаваху,

Постанак насиля

(Ѣдна персиска прича).

Цар Нуширван, кад се едаред у лову у пустињи затече, пак му соли недоста, да осоли сла, заповеди слуги, из најближе колебе, да донесе соли, ал и налог даде, за со ту да плати.

Шта? — упита слуга, светли Господару! и за ту маленкост за грумичак соли бринеш се да платиш!

Баш за ту маленкост за грумичак соли — одговори цар. Из такови маленкости изашле су све глобе, што горко сиротињу, што люто свет тиште.

Сва су светска зла са малог почела; малена су била сва прва насиля. Узбра л' себи цар само одну ябуку с' војке сиромашка, ал нѣгове слуге сво с' кореном дрво сиротном отеше; узе л' себи цар само едно яе, илядама кокоши слуге му отеше; пак злочинац угину, ал обичай нехте, већ на зло и срамоту навек остаде.

Ніе све злато, што се сія.

(Тумаченъ пословице.)

Ко се на ову пословицу несеѣа, тай сила реда преваренъ буде. Алъ има многи, што се јошъ већма преваре држећи да оно, што се несія ништа вредно ніе. У добро урађеной њиви и добро удешеномъ занату има много злата, и радина рука уме га ту наћи, па притомъ и срце весело и савестъ мирна остане. Ни то се ни едно несея, а више вреди негъ икое злато. Често се догоди, да е башъ онде најманъ злата, где е највише саяности. Ко највећу вику прави, најпразнији е, и што се ко више са своимъ богат-

ствомъ хвали, тимъ мањѣ га има. Еданъ е човекъ имао обичај говорити, да пуњу мерицу дуката има, а кадъ е требало показати, онъ изнесе едну кутицу, мого си е дланомъ покрити; него се вешто изговорю, да е дукатна мерица много мања, еръ су дукати и ситни редки.

О Г Л А С И П О З И В

Н А

ПРЕДПЛАТУ.

Уредништво школског листа прелази из Новог Сада у Будим, ер е уредник листа к' висок. слав. краљ. угар. местозаступником Савету у Будим на службу одазват. Лист ће дакле одсад у Будиму излазити и позиваю се сва гг. предбројници и скупителѣ, да своя писма одсад на уредника листа у Будим шалю, под адресом: Н. Georg Natoschevics k. k. Schulrath in Disponibilität. Ofen.

Лист ће излазити триред на месец као и прошле године. Цена е 4 ф. на целу, 2 ф. на по године. Само онај кои плати, моћи ће лист добити. Ко 7 предбројника пошлѣ, добия 1 егз. на дар.

Умоляваю се сва гг. учитељи и школски надзирателѣ, да се око скупљаня предбројника на овај, како по њи нуждан, тако и по родителѣ и децу користан лист бар толико заузму, да се може лист без штете издавателя обдржати. Прошле године спустисмо цену са 4 на 3 фр. и обећасмо сваком, ко 7 предбројника пошлѣ 1 на дар, надајући се, да ћа се тим начином толико предбројника наћи, да се бар трошак штампе измогне; али при свему том рачун незгодан изиђе. Трошкови штампе с поштом изнесе преко 700 ф. а имасмо другог полгодия само 117 предбројника са 1 и по ф., па и то сви неплатише; и само тројица од гг. учитеља имаше любви по 7 предбројника скупити, г. Бакић у Вршцу, г. Глибонски у Срб. Бечаю, и г. Видаковић у Руми. Уредништво се усиљавало лист обдржати, а неће ни одсад ни трошка ни труда зажалити надајући се, да ће болѣ бити, и да ће бар коих се најближе тиче, гледати да га обдрже, особито кад погледе на нашу велику оскудицу како на педагогичким и дидактичким, тако и по децу научним и забавним делцем.

Ко еове листове од предпрошли и све од прошле године имат и рад, нека се ил овамо ил г. професору Вукичевићу у Сомбору яви.

Уредништво Школског листа.

С а д р ж а њ.

I. Наредбе.

1. Наредба, којомъ се управа школа црковной власти предае, стр. 305. 2, Наредба, о устройству те управе 321. 3, Наредба, о приману у препарандію 433.

II. Школа, учители, управители.

а) Школа. Збирке за Школу 60. Разреди и брой деце 81. Народна школа и вѣно дѣлањъ 225. Како е постала народна школа 449. О одношењу школе према породици 465. О одношењу школе према држави 497. О одношењу школе према цркви 529.

б) Учители. Какавъ мора бити, ко ће учитељ да буде 5. Како се поставе ваљним учитељм 33 и 97. Колико има учитељ говорити 162. Какво друтво ваља за учитеља 165. О наглости учитеља 184. О одношењу учитеља према децимъ родитељима 193. О одношењу учитеља према обштини 209. О одношењу учитеља према властма 257. Учители Леня 325. О важности учитељскогъ званя 545.

в) Управители. Какви мораю бити школски управители 289. К исторіи школе. Пописъ, колико е кое године приуготована изъ препарандіе изашло 109.

III. Педагогія и Методъ.

Педагогія. Дечије забаве 6. О воспитанію 17. Чимъ се у народной школи негуе чувство красоте 35. Како се науче деца на смерност 113. О негованію чувства наравногъ 129. Како се науче деца на миролюбивост 171; на побожност 177. Домаће и школске свечаности 196. Како се науче деца на ред 241. Како се науче деца на мир 258. Како се науче деца на чистоћу 273. Како се науче деца на пристойностъ 292. Предметъ и задаћа воспитаня 352. О лажливости дечіој и средствима противу тогъ 369. Породица као воспиталиште 385. О дечіемъ своевольству 388. Држава као воспиталиште 401. Одрављиванъ деце, да снажни и дуге вечни люди буду 404. Црква као воспиталиште 433. Како научи школа децу на послушност 481. Како научи школа децу на отачастволюбљъ 513. Педагогичке искирице: 304, 319, 368, 384.

www.unib.rs

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Књиго истори педагогје: Како воспитавају дивљу народи своју децу 403.

Методика. О учению напаметь 179. Како се има поступати при читавиу припсведки прве езикословне читанке 242. Методични поступакъ са букварскомъ праповедкомъ „Говори истину“ 260. О концентрацији науке 310. Шта има учитель пре и после школе читини 312. О начину учения предговорењемъ 339. О начину учения приповедајуњемъ 355. О начину учения питајуњемъ 417.

IV. Библичне приповедке, жития светихъ, црковне песме и исалми.

Библичне приповедке старога завета. Жертва Авраамова 7. Исаакова женидба 8. Иаковъ и Исаав 19. Иаковъ кодъ Лава-на 22. Иосиф и браћа 42; у Тамници 43. Састанакъ Иосифов са браћомъ 50. Иосифъ се дае познати 68. Иаковъ у Египту 83. Мойсино рођењь 99. Мойсино призиванъ 117. Мойсей предъ Фараономъ 159. Излазакъ изъ Египта 166. Робтанъ Израила 185. Законъ божи 198. Прегледачи 212. Мойсина смртъ 234. Улазакъ у Канаанъ 235. Гедсонъ 245. Рута 247. Илий и Самуило 263. Царъ Саулъ 266. Самуило помазуе Давида 275. Давидъ и Голиатъ 276. Давидъ постае царемъ 294. Давидовъ грехъ 297. Авесаломова непослушность 313. Царъ Соломонъ и његовъ судъ 314. Зиданъ храма и смртъ Соломонова 329. Пророкъ Илия 340. Ви-ноградъ Навутсовъ и Блавеля 343. Илия иде на небо 357. Пророкъ Елисей 358. Пророкъ Иона 359. Робство асирско и Товитъ 375. Про-пасть царства юдинога 380. Пророкъ Даниль и три младића 393. Даниль у ями 407. Повратакъ изъ Робства 408. Елеазаръ и седамъ Макавея 422. Юда Макавей 425.

Нови заветъ: Захарія и Елисавета 440. Благовести 441. Ро-ђењь Невана крститеља 441. Рођењь Исусово 442. Сретение господ-њь 443. Источни мудраци 444. Бежанъ у Египатъ 454. Исусъ одъ 12 година 455. Проповеданъ Иоанво 455. Крштень Исусово 456. Прво чудо Исусово 457. Разговоръ с' Никодимомъ и Самаряномъ 458. Прва проповедъ у Назарету 469. Проповедъ на гори 470. Капетановъ слуга и бура на мору 473. Гаирова кћи и младић наински 474. Раз-слаблени на купѣли 475. Приче Исусове: о сјачу 487. О коуклю и шеници 488. О зрну горушичномъ 489. О благу и бисеру 489. О ве-ликой вечери 489. О свадби царевога сина 490. О изгубљной овци 490. О блудномъ сину 491. О добромъ пастиру 492. Посленици у ви-нограду 498. Неplодна смоква 499. Два сина 499. Неваляли виногра-дари 500. О Митару и Фарисею 500. О неваляломъ слуги 501. О милостивомъ Самарянину 502. О немилостивомъ богатиру 502. О лудомъ богаташу 503. О десетъ девояка 504. О талантима 504. О страшномъ суду 505. Усекованъ Иоана крститеља 516. Исусъ нарани 5000 люди 517. Слепи одъ рођеня 517. Исусъ кодъ Кесаріе 519. Преображенъ Христово 520. Исусъ благосиља децу 520. Закхей 521. Вакресение Лазарево 522. Свечани улазакъ у Брусалимъ 534. Исусови одговори Фарисеима 535 Тайна вечера 536. Исусъ у Гетсиман-ии 539. Юда изда Исуса 547. Исусъ предъ Аномъ и Каяфомъ 548

Иисусъ предъ Пилатомъ и предъ Иродомъ 549. Осушенъ Иисусово 550. Распятие и смръть 552. Погребъ Иисусовъ 561. Вакресеніе Христово 562. Иисусъ се явля женама Мирососидама 563. Иисусъ се явля ученицима на путу у Емаусъ 564. Иисусъ се явля другимъ ученицима 565. Иисусъ на мору Тиверийскомъ 566. Вознесеніе Христово 567. Силазакъ св. Духа 568. Житія Святихъ. Повѣсть о роженію и введенію прелого-словене Дѣве Маріе 344.

Изясненіе црковни песама: Песме на благовести 131. Песме на цветію неделю 133. Песме на велики четвртакъ 134. Песме на велики петакъ 136. Песме на велику суботу 140. Песме на вознесеніе 156. Песме на сошествіе св. духа 157. Песме на Топину неделю 204. Песме на св. Константина и Елену 215. Песме на Иванъ данъ 249. Песме на Петровъ данъ 250.

Псалми. Псаламъ деветнаести 10. Псаламъ двадесети 24. Псаламъ тридесетъ треи 37. Псаламъ двадесетъ други 52. Псаламъ двадесетъ треи 71. Псаламъ четрдесетъ шести 85. Псаламъ четрдесетъ девети 100. Псаламъ сто еданаести 118. Псаламъ сто тринаести 168. Псаламъ сто четрдесетъ први 187. Псаламъ сто четрдесетъ други 202. Псаламъ сто двадесетъ девети 203. Псаламъ сто шеснаести 204.

V. Парамитіе, Басне, Приче и Приповедке, осматраня.

Парамитіе. Верностъ 15. Африкански судъ 26. Вински судови 46. Змия 53. Све, што Богъ дае, добро е 54. Трои приятели 72. Круна старости 86. Победитель света 103. Данъ пре смрти 120. Рана смрт 120. Награда будућегъ живота 141. Ружа међу трњамъ 141. Анѣо смрти 142.

Басне: Курыкъ и ягнъ 15. Добротвори 29. Лисица и прожђе 29. Плуѓъ 47. Чела и мравъ 54. Коњъ и курыкъ 73. Чобанинъ и пасъ 87. Лавъ и магарацъ 87. Жаба и мишь 88. Чела и лептир 104. Бла и маовина 105. Мува 121. Ябланъ и липа 121. Курыкъ и лисица 142. Лакоми мишь 143. Чекићъ и чавлићъ 163. Курыкъ и чобанинъ 171. Млада мува 171. Деца и жабе 172. Коњъ и во 207. Младъ коњъ и магаре 207. Паунъ и кокошь 216. Овца и ластва 217. Путникъ и изворъ 255. Ракъ и лисица 278. Рода и кобацъ 279. Овце и вуци 279. Пужеви 299. Уди човечиѣгъ тела 316. Крава коњъ и овца 336. Златна рибица 361. Мува и чела 361. Ђжъ и вртина 380. Медведъ свинче и лисица 399. Коровъ и баштованъ 428. Ђзикъ 445. Коровъ 445. Стрелячъ 477. Мачи поносъ 477. Магарацъ и ярацъ 477. Кукавица и Лисица 477. Слепацъ и вођа 478. Срце и разумъ 478. Магаре и нѣгова паметь 494. Посредственикъ 494. Ружа и чкалъ 494. Курыкъ у овчійој кожи 494. Кукавица 495. Крмача 509. Лисичи светъ 509. Страсти и разумъ 509. Курыкъ и лисица 509. Велика стврєня 511. Уле 525. Магарацъ 525. Ратаръ и лисица 526. Вепаръ и Лисица 527. Осматранъ света 527.

Приче и приповедке: Соломоновъ духъ 28. Вечити теретъ 86. Очарана лая 104. Ко високо полеће низко пада 162. Вестници смрти 169. Отацъ и три сина 170. Говоръ цвећа 173. Нау-

ка природе 205. Спасителъ и житно влаће 206. Говоръ влатова
 217. Мравъ 253. Диска играчка 254. Крчагъ суза 269. Талиръ
 278. Мак 279. Найгреотнѣя неблагодарностъ 298. Поштуй старѣ
 люде 299. Дечѣя пресуда 316. Пастирче 348. Непорушѣва палата
 362. О човеку у месецу 380. Црвенкапа 381. Теодатъ 444. Саиобъ
 476. Забала ср. апостола Јуана 493. Душмани 506. Смрт св. апо-
 стола Петра 508. Калявъ свогъ имена 526. Слепи и нѣгова вера
 526. Лаж и истина 540. Сеѣай се да си човекъ 555. Постанак на-
 сила 570. Идоли и страшни судъ 554. Найвеће зло у држави 541.
 Заслуга 555. Локманъ 542. Неколико прича о Лаконцима: 76, 105.
 167. Бриге 540.

Осматрања: Тумаченъ пословица: Ко се са злимъ здружи,
 све се на зло тужи 121. Познае се тица по перју 122. Неодлажи на
 сутра, што се данасъ свршити да 122. Безпосленостъ 478. Штедня
 479. О любви отачаства 495 и 524. Вредностъ времена 527. Нѣ све
 злато, што се сѣя 570.

Неколико загонетни нитаня, 400, 416, 448, 480, и ре-
 шеня: 496, 512, 528.

VI. Географія и Штатистика, Исторія србска и обшта.

Географія: Угарска 54. Обштѣна 318. Найближа околина
 332. Прва лекція на географичној карти 348.

Штатистика аустрискогъ царства 191.

Исторія србска: Айдукъ Велько 11. Срби најстарѣгъ до-
 ба 218. Преселенъ Срба 218. Велики жупани 221. Кралъви пре Не-
 мања 251. Кралъви из породице Неманя 283 и 461. Примери наши
 дедова 492.

Исторія обшта: Описанѣ први Христѣана 282. Велизар 334 Др-
 вени коњ 351. Сократъ 394. Изумльнъ кнѣгопечатњъ 430. Цар Ду-
 кљанинъ 556.

VII. Природословљъ.

Психологія: Примери особите снаге памтѣня 29. Човечѣя
 душа 300.

Диететика. Помоћ у опасности живота 14. Помоћ премр-
 зломе 27. Правола за чуванъ здравља 269.

Зоологія: Штука 56. О ватаню и сабираню лептирова 73.
 О ватаню и сабираню буба 91. Тице и земљделство 88. Тичѣ яв 163.
 Рода 164. Преображанъ лептирова 172. Гусеница белогъ лептира 280.
 Стрвокопъ 280. Пролетнѣ тице 331. Нешто о золю 363. Мува 413.
 Рчакъ 446.

Ботаника: Дебло дрвета 46. Зрно семена 58. Цвеће 166. Цве-
 ће и светлостъ 167. Сунцокретъ 317. Ора 363. Мразова сестрица 460.

Геологія: Створъ земљъ 383.

Фисика и Метеорологія: Знаци погоде 174. Изъ Метео-
 рологіе 189. Дуга 208. Бура 287. Зима 510.

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

VIII. Математика.

Вештине при рачуну: 30, 48, 61, 78, 94, 108, 123.

Рачунске задаће: 30, 47, 79, 93, 122, 143, 170, 175, 224, 240, 255, 272.

Рачунске игре: 61, 107, 143, 175, 208, 240, 255.

Геометричне игре: 29, 62, 93, 240.

Рачунске загонетке 480, и решенъ рачунски задаћа и загонетака 256, 320, 496.

Примери практичногъ рачуна 464, 511.

Дписи: Изъ Сомбора 366.

Приложници на фондъ школскогъ листа: 64, 128.

Различити огласи: 79, 80, 95, 144, 170.
